

В БЪЛГАРИЯ НАЕТИТЕ РАБОТЯТ КАТО

- **МС прие наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“**
- **Персоналът на „Еврошуз“ е застрахован**

ЗА КОЖАТА НА ЕДИН РАБОТНИК

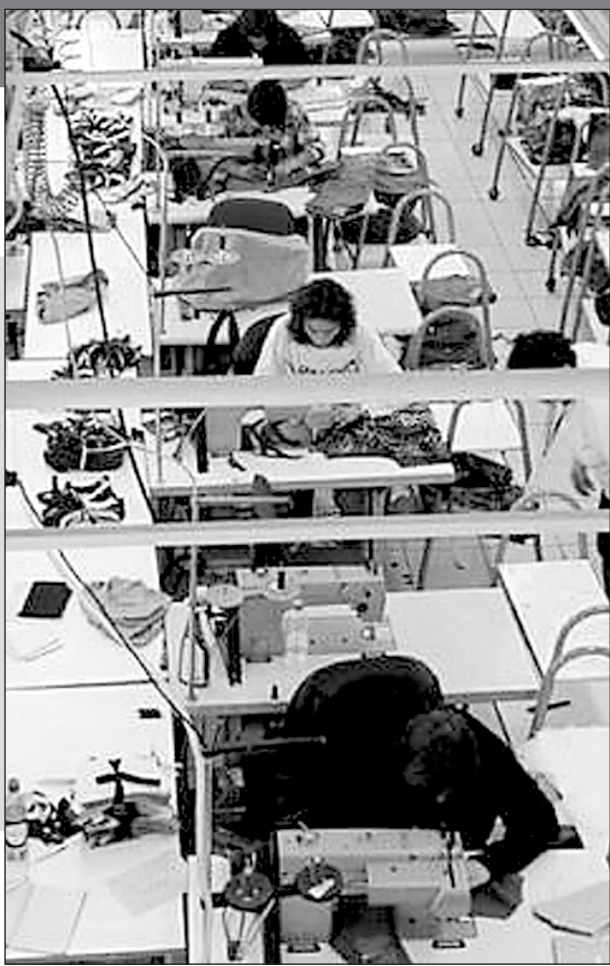
Както в потъващия „Титаник“ оркестърът продължава да свири, докато се удави, така и в държава, в която безработните са над 11 процента, наетите работят до последна глътка въздух.

Дни след трагедията с двете внезапно починали сестри, работнички в дупнишката обувна фабрика „Еврошуз“, за пореден път виждаме лицето на „манчестърския капитализъм“ в действие. Работодателят Клаудио Мароки не осигурявал платен годишен отпуск, не отчитал и не заплащал извънредния труд, не били създадени добри условия за труд в цеховете. Но затова пък давал хляб на 1600 гладни гърла. Не само това, ами, противно на всяка логика, работниците във фабриката „Еврошуз“ имат застраховки в българска животозастрахователна компания, научи от

директора на фирмата Иван Стоянов вестник „Застраховател“.

Компаниите на социалното министерство за проверки на условията на труд в производствата с повишен риск са като буря в чаша вода. Та нали през последните години е публичен факт броят на трудовите злополуки, които според официалната статистика през периода от 1990-1997 г. са довели до смърт вследствие аварии на 1400 работници, а ранените са 130 хил. души. За 2001-2004 г. са станали 20 296 трудови злополуки, като 462 от тях са завършили със смърт, а 449 с инвалидност.

Държавата, както и синдикатите, си затварят очите, когато става дума за наемни работници в частния сектор. И дори кога то твори закони и наредби, пак „лобира“ за интересите на работодателите.

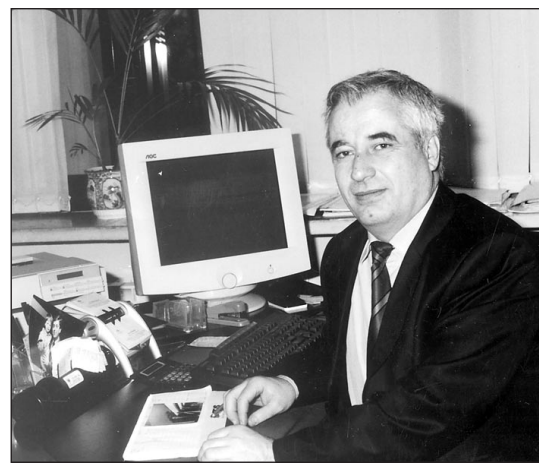
Емилия Масларова призова Клаудио Мароки за обяснение в социалното министерство

ОСНОВНИТЕ ПРОМЕНИ ОТ ПРЕДИШНИЯ ВАРИАНТ НА НАРЕДБАТА СА ТЕХНИЧЕСКИ

коментира за в. „Застраховател“, непосредствено преди приемането на документа от МС, **Пламен Хинков, изпълнителен директор на ЗК**

„Орел-Живот“ АД и един от участниците в създаването на документа от работната група на АБЗ. Според него се прави по-точна формулировка на коефициента за трудов травматизъм, като се взема под внимание статистическа информация за трудовите злополуки по икономически дейности за 3-годишен период, предхождащ годината, в която се правят изчисленията. Този подход от чисто застрахователна гледна точка е по-обективен, смятат някои застрахователи.

Други обаче изразиха съмнение в достоверността на тази информация, която ще се набира от информационната система за трудовите злополуки

Дали работниците в „Еврошуз“ ООД са застраховани, държавните институции и браншовите работодателски организации, към които се обрънахме, изобщо не са се сетили да проверят. Директорът на фабриката пък не можа да каже какъв точно е бил застрахователният договор и за какви обезщетения.

Проверките на Главна инспекция по труда са установили куп драстични нарушения на Кодекса на труда и Закона за здравословни и безопасни условия на труд. Интересно обаче защо ГИТ като изпълнителна агенция, натоварена от трудовото министерство да следи за изпълнението на цялото трудово законодателство, не се интересува дали наемните работници са застраховани.

чл. 36 на ЗКПО - до 40 лв. месечно признати разходи (общо 480 лв. годишно). Тази застраховка дава възможност за получаване на обезщетения в случай на инфаркт, инсулт, както и професионални заболявания.

Защото хората, които работят в тежки условия на труд, постоянно боледуват. При работна заплата 150-200 лева допълнителните обезщетения за болест биха били в помощ на работниците.

В случая с фирма „Еврошуз“, както и във всяка друга фирма, в която работодателят не е направил за своя сметка доброволно застраховане „Живот“ на работниците и служителите си, или няма други форми на компенсирание, включени в колективния трудов договор, то тогава обезщетението при смърт е две минимални работни заплати по силата на задължителното социално осигуряване в НОИ, т.е. общо 320 лева за един човешки живот. Това обезщетение е независимо от размера на осигурителните вноски.

Има и друга възможност за близките на починалите работнички да получат някакви обезщетения, ако се докаже, че работодателят не е създал добри условия на труд и това е причина за смъртта. А това ще стане известно най-късно до 5 февруари.

Тогава наследниците могат да се обрънат към съда и да осъдят Клаудио Мароки за нанесените страдания.

След като „Еврошуз“ стана скандално известна със смъртта на двете работнички, причинена, както се предполага от тежките условия на труд, до 5 февруари социалното министерство наложи да бъдат направени химически експертизи на работната среда. Ако се окаже, че резултатите са над допустимите норми, фабриката ще бъде затворена. Защото според Валентин Никифоров от КНСБ в „Еврошуз“ през 2002 г. има тринадесет наемни работници, през 2003 г. има смъртен случай, сега има още две по-

чинали работнички. За всичко това според синдикалиста трябва да се търси персонална отговорност от инспекторите по труда.

Проблемът е къде ще отидат на работа 1600 души.

НАЙ-СЕТНЕ МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПРИЕ НАРЕДБАТА ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ЗАСТРАХОВАНЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖИТЕЛИТЕ ЗА РИСКА „ТРУДОВА ЗЛОПОЛУКА“

Добре е, че след близо осем години бездействие последните изменения на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, приети на второ четене на 8 септември 2005 г. (обн. бр. 76 от 20.09.2005 г.), регламентират задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“. Така работодатели като Клаудио Мароки ще бъдат задължени от закона да се погрижат за здравето и живота на своя персонал в случай на злополука.

Според вносителите на поправката от Министерството на труда и социалната политика изменението ще защити както правата на работниците, така и на работодателите.

Съгласно Кодекса на труда всеки работодател носи неограничена отговорност за щетите, които е понесъл

работникът в резултат на трудова злополука. Наличието на тази застраховка ще означава, че отговорността, която носи работодателят, ще бъде намалена.

Промените в закона са много общи, затова те са дефинирани в наредба на Министерския съвет, гласувана на 2.02.2006 година. Последният ѝ вариант предварително бе приет от Тристранната комисия - работодатели, синдикати и представители на социалното министерство, на заседание на 22 декември 2005 година.

Позиция на застрахователния бранш не е потърсена, тъй като на заседанието не е имало официално поканени членове на Асоциацията на българските застрахователи. Няма практика представители на асоциацията да присъстват при приемането на нормативен документ в МС.

На въпрос на в. „Застраховател“ Лили Маринова от прес-центъра на ГИТ обясни, че инспекцията няма правомощията да проверява за застраховки, тъй като става дума за граждански отношения между работодател и застраховател. Според експертите на ГИТ те проверявали само за изпълнението на Кодекса на труда и Закона за здравословни и безопасни условия на труд. Ами нали точно за това става дума. Последните му изменения (обн. бр. 76 от 20.09.2005 г.) регламентират задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“. А в Преходните и заключителни разпоредби на наредбата към закона, която МС прие на 2 февруари т.г в параграф 5, контролът по изпълнението на задължението по тази наредба се осъществява от ГИТ.

Животозастрахователната компания пожела анонимност, защото възниква проблем от факта, че собственикът на „Еврошуз“ е направил

ЗАСТРАХОВКА, КОЯТО НЕ Е НИТО ЗА ЗЛОПОЛУКА, НИТО ЖИВОТОЗАСТРАХОВКА, А Е СПЕСТОВНО-РЕНТНА

и както става ясно, няма да има застрахователни обезщетения за близките на починалите работнички.

Ако Клаудио Мароки е бил предвидлив, би направил прилични животозастраховки за застрахователни суми (т.е. обезщетения) от по 5 000 лева. Застраховката щеше да му струва за месец по 2-3 лева на работник, а освен фаталните последствия с нея се покриват и временните загуби на работоспособност. Работодателят в този случай ползва привилегиите на

Във фирмите, в които в момента се правят застраховки за злополука на работниците, застрахователните суми са символични - от 1000 до 3000 лева. А в европейските държави нормалната застрахователна сума варира от 10-12 пъти от годишния доход на младия човек.

С нарастване на възрастта на работещия тази сума намалява на 7-8 пъти от годишния му доход, а накрая, когато застрахованият е извън работоспособна възраст, сумата се определя в рамките на 3-5 пъти от годишния му доход.

Така коефициентът на трудов травматизъм е отчетен като резултат от коефициент на честота по коефициент на тежест и има много по-точно измерение. Коефициентът на честота е среднопретеглена величина от последните 3 години, а коефициентът на тежест се определя на база на общия брой загубени дни от работника.